

ciMAG 20

Earth view from the International Space Station - NASA

عندك الحق
A17-N17

EMY شباب متممّن
Empowering Moroccan Youth

16 JUIN 2017

CONTENT

- 03 القارة الواعدة
Youba Darif
- 04 THE END OF WORDS
Ikbale Bouziane
- 05 واش ممكن نعتبروا المغرب مهد البشرية؟
Youba Darif
- 06 أسطورة الكهف
Maria Joudani
- 07 L'ÉDUCATION, QUELLE LIMITE ?
Rachida Akdaich
- 08 LA NUMÉRISATION DE L'ADMINISTRATION PUBLIQUE MAROCAINE
COMME VÉRITABLE ENTRÉE DANS LE NOUVEAU SIÈCLE.
Khaoula Bouy
- 09 OBSERVATOIRE DES ACTES D'INCIVILITÉ
Rachida Akdaich

Youba Darif

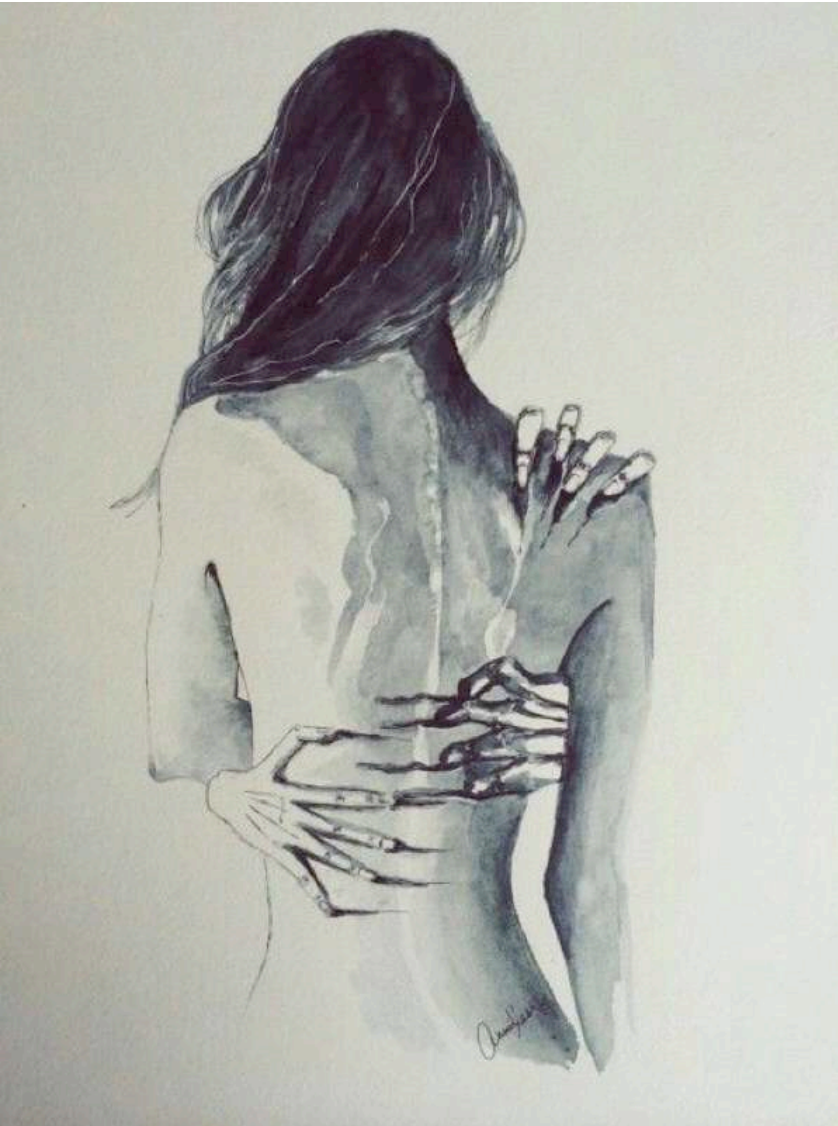
القارة الواعدة 2

فالقارة الأفريقية، مازال ماوصلنا للمرحلة ديال يكون عندنا نموذج تنموي اللي عندو أهداف محددة يمكن نوصلوها فوقت محدد و بطريقة محددة. هنا فاش غادي بيان الدور ديال التعاون ما بين الدول الأفريقية، اللي خاصها تجتمع و تستجمع القوى ديالها و تجاوز مشاكلها و تشكل منطقة اقتصادية موحدة قوية و مستقرة قادرة على رفع التحديات.

أفريقيا عندها كلشي و ماخاصها حتى خير. أفريقيا موحدة غادي تحتاج العالم و لكن البداية خاصها تكون بنموذج تنموي للقارة (مثلا مشروع أنبوب الغاز نيجيريا المغرب فحالة صدق غادي يهرب بغرب القارة بزاف). هاذ المشروع التنموي الموحد بدأت كتبان بعض العلامات ديالو حيث الأفارقة ولاو واعيين باش خاصهم. ما بين هاذ الأفارقة، محمد السادس اللي قال عبارة مهمة "أفريقيا شوود تراست افريكا" حيث بالثقة فيعضياتنا باش غنقدرو نزيدو القدام. الأفارقة يستثمرو فافريقيا جميعها و نحلو الأبواب لعضياتنا. يعني نزيدو من التعاون جنوب-جنوب، ونرسخو ثقافة الرابع-رابع. يعني القوى الاستعمارية الإمبريالية التقليدية نتعاملو معاهم بالنند لند حيث كيفما حنا محتاجينهم هما محتاجينا. أكيد هادشي ما كيغنيش نسدو الأبواب على الآخرين، ولكن نتعاملو بطريقة تليق بمقام القارة العظيمة، اللي عطات بزاف ولكن مازال ما خذات حقها.

فمقال آخر غادي نحاول نهضر على دور المغرب و دول غرب أفريقيا فالتعاون جنوب-جنوب و مسألة طلب المغرب الانضمام للمجموعة الاقتصادية لغرب القارة، و من بعد العودة ديال المغرب للإتحاد الأفريقي التحديات و المكتسبات.

أفريقيا ما خاصهاش تبقا مرهونة بالماضي الاستعماري ديالها، وراه جا حتى حنا وقتنا نعيشو شوية. ماشي حنا ممكن أولاد الأصفاد ديالنا و لكن وقتنا هادي.

Ikbale Bouziane

THE END OF WORDS

Our days are plated with mourning. They made us wear dresses of loss.

All days, I browse the spleen in your eyes. How can I draw back your happiness? And, give you back the smile that was forcibly taken from your withered lips?

Every day, I come back tripped by disappointment to recheck a dream that, now, has become very farfetched.

Here I am, opening the windows to let the Dream Birds come in, remembering the long distance and the bad memories that keep me away from your pretty eyes.

I look at the pictures and I weep, alone.

I cry the wasted years of our short lives.

I cry the blocked roads we passed through.

We will meet, strangers.

We will meet, after so many years of hibernating.

We will meet beside the camp fire and tell all the stories our grandparents told us.

We will surely meet, stay up late, feel the wind, and move like the smoke of that man's cigarette. Do you still remember that old man? ...

We will explode with joy like the end of the words...

Will we meet, one day? perhaps?

Youba Drif

واش ممكن نعتبروا المغرب مهد البشرية؟

البنقاش ديال خضوع الإنسان للتطور هو نقاش محسوم لصالح نظرية التطور. و هادشي متبث بأدلة علمية، خصوصا بعد ملاحظة بعض التطورات على- الهوموسايبان- اللي هو الإنسان الحديث. النقاش الدائر في الأوساط العلمية دابا و اللي غير محسوم هو بخصوص تحديد الأصل ديال قدوم الجنس البشري.

كاينين جوج نظريات فهاذ المجال. النظرية الأولى وهي نظرية الخروج من افريقيا. و كتقول باللي الانسان الحديث تطور فالقارة السمراء و منها أنطلق في رحلة لغزو العالم وقضى على كل أنواع الإنسان القديم، و بهاذ الطريقة ساد و بدا كيتطور حتى وصل للصيغة الحالية.

أما النظرية الثانية، فهي نظرية التعدد الإقليمي اللي كتقول أن الإنسان تطور فمناطق متفرقة، و من تماك مع الاستعمار ديال الاراضي بدا التزاوج بين أنواع مختلفة اللي كانت متجاورة، و بهاذ الطريقة تطور الإنسان الحديث.

حاليا كتصدر نظرية الخروج من أفريقيا وجهات النظر أكثر من نظرية التعدد الإقليمي.

ولكن الأبحاث ديما سارية بغرض التعرف أكثر على أصل البشر بصورة أوضح، و الدليل هو أنه لحدود البارح، الاربعاء 7 يونيو 2017، قبل الإعلان على نتائج اكتشاف ديال آثار ومستحاثات جبل إيفود باليوسفية المغرب من طرف فريق بقيادة المغربي عبد الواحد بن نصر من المعهد الوطني لعلوم الآثار والتراث و الألماني جان جاك يوبلان من معهد ماكس بلانك للأنثروبولوجيا المتطورة بألمانيا، كان المعتقد هو أن عمر الإنسان هو 200000 سنة و أن أقدم إنسان تواجد بإثيوبيا شرق أفريقيا. و لكن بعد الاكتشافات الجديدة اللي جاو نتيجة لحفريات بداو سنة 2004، فأقدم إنسان حسب الآثار اللي لقاو كيرجع التاريخ ديالو ل 315000 سنة فالمغرب بالشمال الغربي للقارة. هاذ الاكتشاف غادي يبديل بزاف في كيفاش العلماء كيشوفو تاريخ تطور الإنسان.

واش هادشي كيخلي المغرب مهد البشرية؟ صعب يكون عندنا جواب حتمي قاطع حيث الأبحاث و الحفريات غادي تبقى مستمرة. لكن نقدر ونقولو حاليا أن المغرب مهد البشرية حتى يثبت العكس.

الاكتشافات الجديدة موجودة على شكل مقالين من مجلة نايتشر لعدد 8 يونيو الجاري.

Maria Joudani

أسطورة الكهف

على ضوء حراك الحسيمة، بديت نتساءل: أشنو خاص هاد البلاد باش تقاد؟ الناس كيطلبو بحقوقهم (الشيء اللي عادي و خاصوا يكون) ولكن واش هاد الناس فاهمين بعدا أشنو كيطلبو؟ واش عارفين حقوقهم و واجباتهم؟

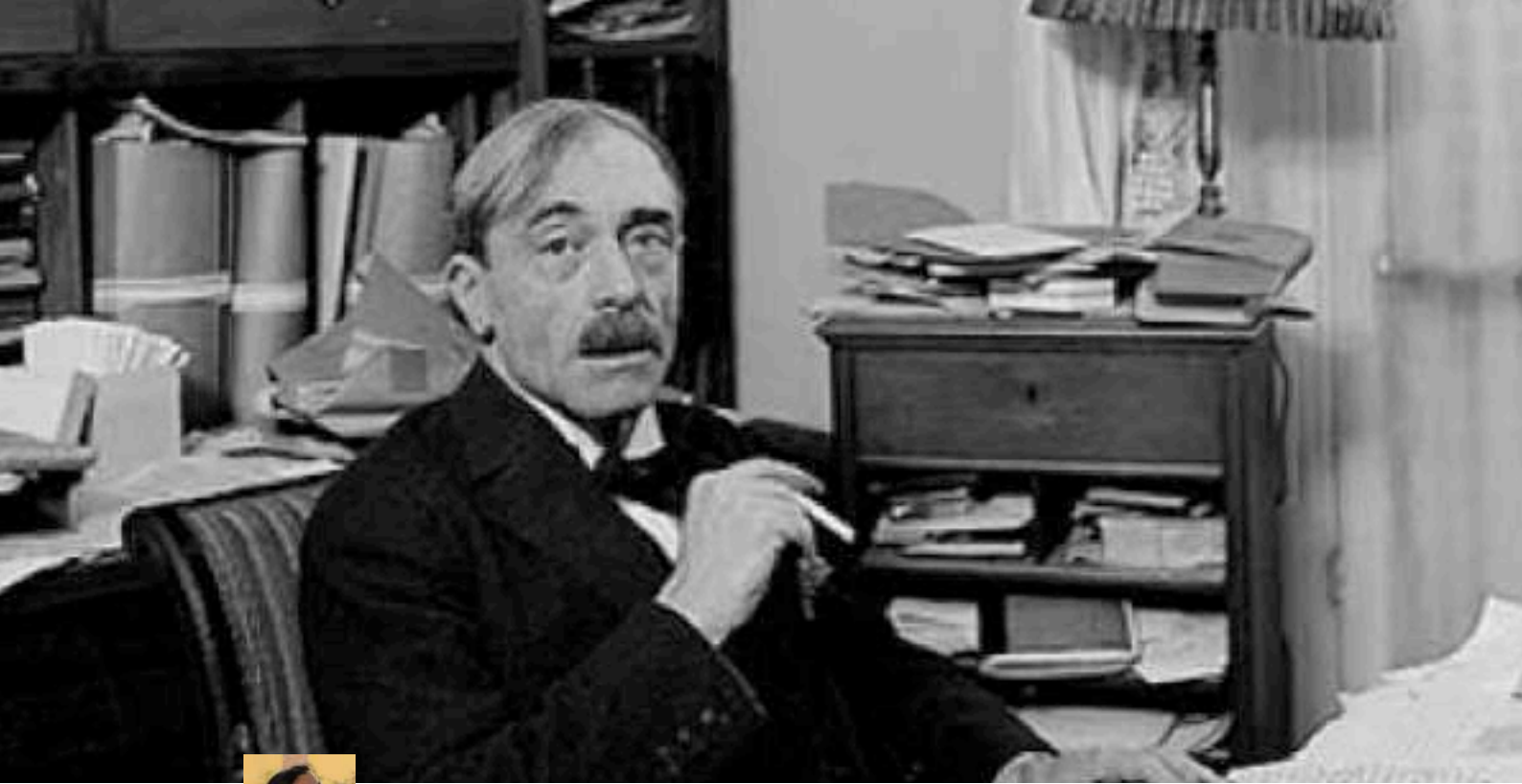
التغيير مفدي يتحقق فهاد البلاد حتى نقضيو على الكلاخ. و الكلاخ هو اللامواطنة، هو الناس اللي مكبحتموش قانون السير، اللي كيعطيو الرشوة، اللي مكيشدوش الصف، اللي كيلوجو الزبل فالرتقة... نقدرو نبدلو النظام الى بغيينا ولكن محد عندنا مواطنين بحال هادو معمرنا نتقدموا.

حنا محتاجين لطبقة مثقفة، أساتذة، مفكيرين، كتاب و فنانيين اللي ينتجو و بيدعو و يرفعو معاهم باقي المجتمع. هاكا نقدرو نحققو تغيير بالتطوير ديال الموارد البشرية ديال هاد البلاد، ماشي بالبنني ديال الشوانط و لي مول. هاداك ماشي تغيير، هاداك زواق.

المشكل، هاد النوع ديال التغيير كييفي الصبر و الوقت حيث صعيب تورني للمجتمع وجهو فالمرايا باش تقنعو يحسن العيوب ديالو. بالعكس، وذا كانو التوايا ديالك مزيايين، الناس غادي يحاربوك و يقصيوك حيث الكلاخ و التأقلم مع المجتمع كيحقق واحد النوع ديال الراحة اللي الأغلبية ديال الناس ممستعدينش يتخلوا عليها.

هادشي دوا عليه أفلاطون فأسطورة الكهف اللي هي قصة مذكورة فكتاب الجمهورية. هاد القصة كتعاود على شي ناس كانوا فواحد الكهف، عاطيين وجههم لواحد الحيط فالكهف ومعمرهم شافو شي حاجة من غير داك الحيط. موراها شاعلا عافية اللي كتعكس ظلال على الحيط فاش كيتشوفو. واحد النهار، واحد منهم غدي يتحرر و غادي يخرج يكتشف العالم الخارجي و غادي يتعجب بالشساعة و الجمال ديال العالم. هاد الاكتشاف كيخرجو و كيولي يحس براسو حر. شوية، غيتفكر دوك اللي خلا فالكهف و غيقرر يمشي يجرهم حتى هما. ولكن دوك الناس كيرفضو يتصنتو ليه حيث ميفاوش يسمعو باللي كاينة شي حقيقة أخرى من غير داك الحيط و دوك الظلال. الشيء اللي كيخليهم يتأمروا عليه ويقتلوه.

ماشني ساهل باش نخرجو الناس من الكهف، و لكن خاص نحاولو حيث كاينين الناس اللي مستعدين يختارو الطريق الصعبة، اللي بغاو يحلو العمق ديال المشكل مشي يغطيوه و يقلبو وجههم باش ميفشوهش.

Rachida Akdaich

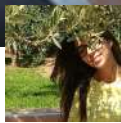
L'ÉDUCATION, QUELLE LIMITE ?

« L'éducation ne se borne pas à l'enfance et à l'adolescence. L'enseignement ne se limite pas à l'école. Toute la vie, notre milieu est notre éducation, et un éducateur à la fois sévère et dangereux. »

Extrait de son œuvre *Variété III*, cette citation de Paul Valéry tourne autour de l'éducation et de la formation de l'esprit. Selon le philosophe français, il faut abandonner l'idée que l'éducation se limite à la jeunesse et à l'école. L'être humain continue d'apprendre et d'évoluer durant toute son existence, n'importe où il se trouve, à la maison, à l'école, dans la rue ou autre. Ainsi, notre milieu est notre éducateur. Ce dernier nous pousse continuellement à quitter la sécurité pour des expériences de vie difficiles, risquées, et des fois dangereuses.

En lisant cet extrait, je me suis vite rappelée de mes parents, notamment ma mère qui, depuis mon très jeune âge, faisait tout pour me protéger et me garder à l'abri de tout défi de la vie. Ses mots résonnent encore dans ma tête : « Arrête de rêver grand ! ça ne va t'apporter que des ennuis que tu ne pourras pas assumer ».

Ce que ma mère ne savait pas est que ses paroles limitaient mon potentiel de prise de risque et, par conséquent, d'apprentissage et d'épanouissement personnel. Maintenant, à l'âge de 25 ans, je suis contrainte à un double effort : rattraper mon passé et réussir mon avenir.

Khaoula bouy

LA NUMÉRISATION DE L'ADMINISTRATION PUBLIQUE MAROCAINE COMME VÉRITABLE ENTRÉE DANS LE NOUVEAU SIÈCLE.

« Donnez-moi un point d'appui et un levier, je soulèverai le monde ». La formule célèbre du physicien grec Archimède est souvent citée pour souligner qu'avec l'outil adéquat, bien des tâches pénibles peuvent devenir aisées à effectuer.

Cette révolution numérique est porteuse de productivité, si importante pour accomplir un rêve longtemps attendu d'un accès simple, facile et rapide aux services dispensés et à faible coût. Le citoyen n'a plus à consentir l'effort et les frais des déplacements pour l'obtention de documents administratifs, mais en plus, le contact direct ainsi réduit tend à minimiser les occasions de glissement de dessous-de-table.

Personnellement, je pense que c'est un phénomène nouveau qui a des répercussions sur le climat organisationnel en entier, pour l'accueillir, il faut tout d'abord tâter le terrain, mettre en œuvre un processus pour faire réussir l'action du changement. Cela exige une étape de préparation qui annonce les bases d'un engagement au changement, il s'agit de créer le besoin de changement chez les acteurs organisationnels, en préparant une argumentation préalable pour sensibiliser les salariés aux attendus du projet de changement, pour mieux accueillir l'idée du changement et l'accepter. Je vois pertinent de programmer des formations ciblées au profit des destinataires du changement, et un temps raisonnable pour s'adapter aux changements qui vont s'effectuer sur le climat du travail au niveau des manières de faire et d'agir.

Une façon de les rendre confiants à leurs compétences dans un nouveau contexte. Il faudrait aussi sensibiliser les clients concernés avant le lancement du projet, car ils doivent comprendre les raisons pour lesquelles ce changement a eu lieu.

Je pense déjà à une contre-révolution de la part de certains qui vont s'ériger en conservateurs de l'ordre ancien ; des fonctionnaires corrompus et autres bras cassés : les premiers pour la perte de leurs sources de revenus « parallèles », les seconds pour le confort et la tranquillité de se rouler les pouces derrière leurs bureaux.

Rachida Akdaich

OBSERVATOIRE DES ACTES D'INCIVILITÉ

Depuis mon jeune âge, ma famille et mes amis me qualifient de fille "bonne". Je dis merci après avoir été servie, je respecte les autres et j'évite les bagarres inutiles. Or, tout le monde n'apprécie pas ce genre de qualités.

En effet, l'autre jour, à la boulangerie du quartier, la serveuse m'a reproché le fait d'attendre dans la queue au lieu de me bousculer devant le comptoir avec le reste des clients. A en juger par leur comportement, ces derniers avaient vraiment faim, les pauvres !

Une fois dehors je me suis mise encore une fois à penser: comment est-ce que nous sommes arrivés à ce point? Comment le fait de respecter l'autre et l'espace public est-il devenu signe de naïveté et de bonté excessive?

Tout d'un coup, je me suis rappelée d'une étude terrain que je devais mener sur les actes d'incivilité dans la société marocaine. J'ai sorti mon bloc note de mon sac à main et je me suis mise à rédiger mon rapport.

ciMAG

connectinstitute.mag@gmail.com